

ԵԷՎՄԻ ԿԱԶՄԵՐԱ

جريدة شرقية

Մեհեմեդ 20 9 րոպանով

Ինտերկոմեդիա, Սթամբուլում Փայր Այի հասանքներից նորմեր 20 Հիվանդության մարզականությունը։ Քեռիքի մեղացած հողագրքում կողմերում սահմանվել են:

ՅԵԴԱՆԱԶ ԶԻՎԼԷԿԵՏԱՆՈՒՄ միջակատար օլունա :

ԵՆԻՆ Գարու Ս. Առաքելոյ վէ
հալանոյն լըբը վէ քցց մըթը
լըբընի իմթիհար սնէլիմիէ յու-
նիսն 2հնէն կէլէնէ քաղար էրթէ
սի կիւնիւ պէտ Արապաշըթ օ-
րըբը, մահը մէգիւրըն 29հնը
Առաւա էրթի կիւնիւ յիւթմ վէ-
նիլէնէ, վէ թվդի միւնեթմ կի-
ւնիւ յիւթիւն 1հնէն քաղար կիւ-
նիւ սնեթ 6տա հալանոյն զըբար
էրթէպիմի սուլեթնոյն ինտա օլը-
մեթը արը:

(51-4)

կան վրայէն աչքն ամենեւին չէր հեռացներ՝

- Անշուշտ, — բացաւ աղջիկը՝
- Տիկին տը ժամէնին սենեակը ո՞րչափ տտեն կեցաք,
- Առ առաւելն քառորդ ժամ մը։ Մտադիկներս միայն իրեն ցուցուցի, ինքն ալ դանոնք իւր ճայակին յարմար տեսաւ... և որովհետեւ իւր ըս պատուհին դանոնք կը դնէր իւր տիրուհւոյն վրայ... ալ իւր քովը դուրս մը շունենալուս մեկնեցայ։
- Ձերն դուրս ելած միջոցին ալ բան մը չդիտեցիք։
- Ոչ, պարոն։
- Բան մը չտեսա՞ք, չլսեցի՞ք։
- Ոչ։
- Մէկուն չպատահեցա՞ք։
- Ոչ։
- Այս դուռը բաց էր, թէ կիսաբաց կը դռնուէր, դա՞յն ալ չնշմաւեցիք։

Պ. Գօլաս՝ այսպէս խօսելով սենեակին դուռը կը ցուցներ.

- Ո՛չ։
- Էյ փողոցի դուռը, — աւելցուց Բրիւմպօրենը հնչտիւ։

Մանկամարդ աղջիկը լռեց.

- Միթէ դո՞ց էր։
- Այո՛ւ, .
- Ըսել է հիւղակին առօրեւէն անցած ժամանակնիդ դրան չուանը քաջներին չհրաժայեցի՞ք։
- Այո՛ւ, ըրի։
- Ըսել է դռնապանը չուանը չէր քաշեր։
- Այո՛ւ, պարոն։

Ժօզէֆին Բիւէէն սաստիկ շառագունելով շատ անհանգիստ կերեւէր.

- Այս պարագային մէջ դուռը բաց եղած ըլլալու է։
- Բայց, այո՛ւ, բաց էր։ Ձեմ հասովնար թէ ինչո՞ւ համար այս հարցուն։

մը կողդէ՛ք ինձ։

- Յետոյ ի՞նչ ըրիք, — հարցուց Պ. Գօլաս։
- Ե՞ս... ի՞նչ ըրի... Ոչինչ, բան մը չըրի։

—Ձեր տունը վերադարձա՞ք։
—Այո, տունս դացի։
—Ուղղակի։
—Այո՞ղակի։ Ժամանակը շատ ուշ և օդը շատ անրած էր, փողոցին մէջ չէի կրնար կենալ։
—Ժամը քանիին՞ ձեր տունն էիք,—հարցուց Բրիժպօրները։
—Ժամը քանիին՞ մի։
—Այո։
—Կէս դիշերին։
—Ինչպէս, կէս դիշերին՞ մի,—բացագանկեց ոստիկանութեան պալատներս։—Իսկ քանի ժաման տեկին տը ժամէնին քովէն դուրս կ'ենէիք։
Պա՛հինք օր Պաղն ակ հեռու է։
Ժօղէֆին Բիւռէ շատ տժգունեցաւ։
—Սպանցայ։ Առաւօտեան ժամը երկուքին ըսել կուզէի։
—Ճամբան պտտիկով զգացած պիտի ըլլաք,—ըսաւ ոստիկանը։—Մարդեր տասն և եօթը տարեկանի սորունքներ ունենայ՝ այդչափ շատ ժամանակէն Նօլէ փողոց չերթար։
—Ատուա՞ծ իմ. պարոն, ճիշտ չեմ գիտեր... Ժամացոյց չուներմ։
Բրիժպօրները չպնդեց։
—Սոյս սենեկէն վարձակալը կը ճանչնա՞ք։
—Ես, ոչ... ամենեւեւ։
—Դուք բնաւ Պ. Մահօթը չտեսա՞ք, բնաւ անոր վրայօք խօսուիլը չընէի՞ք։
—Մ. Մահօթ՞ մի։ Ոչ։
—Էյ դուրս ելա՞ծ ժամանակիք փողոցը կառքեր կախին։
Ժօղէֆին Բիւռէ՛ այս հարցունէն ընդո ոստիկանութեան պալատներէն հայեցողեան տակ իր ասէրը վար թափեց։
—Ես... չեմ գիտեր... ամենեւին չգիտեցի...
—Վկային ուրիշ հարցումներ պիտի ընէ՞ք—հարցուց Պ. Գօլաւօ դէպք գաղտնի ոստիկանին դառնալով։

(C-7-2-2-1-1)

(25)

ԿՆՈՋ ՄԱՏ ԿԱՅ

(CHERCHEZ LA FEMME)

[illegible]

ՀԵՂԻՆԱԿ
ԱՐԹԻՒՐ ԱՐՆՕԼՏ

ச. அ.

—Այո, պարոն.
—Ժամը ճիշդ ըսների՞ն.
—Կես զիշերինը ըսաս վայրկեան մնալով, Յաճախողընդես տիկին տը
Ժամեն՝ պարահանդէս մը պոկի երթար, շատ թարմ ծաղիկներու պէտէ
ունէր.
—Դուք ալ զանոնք տարիք իրեն, արնպէս չէ՞. մէք տեղեկութիւն ու
չիկն ասիէ. Դէպ ի բակը առաջնորդող կամարէն անցնելով անպատճա
սօր սենեկի դռան առջեւէն անցած էք...
Ժօղէֆին Ռիշուէ՝ Թիթիւն վարանւումով մը պատասխանեց.
—Անտարակոյս...
—Բան մը նշմարեցի՞ք.
—Ձեռ հասկնար, պարոն.
—Լալս կար միթէ. այս սենեկիս մէջ երկու երեք հոգի գրտ
նուիր նշանակող որ ու իցէ ձայն մը լսեցի՞ք.
—Բան մը չգիտեցի, պարոն.
—Վստա՛հ էք ասոր, —հարցուց նոյն ինքն Պ. Ռիմպօյսներ ալ որ աղը.

(C-1-1-1-1-1)

